

FAKULTA FILOZOFICKÁ
ZÁPADOČESKÉ
UNIVERZITY
V PLZNI

PROTOKOL O HODNOCENÍ PRÁCE

Katedra filozofie

Práce: bakalářská

Posudek: oponenta

Práci hodnotil: PhDr. Jaromír Murgaš, CSc.

Práci předložil(a): **Lucie Baloghová**

Název práce: **Edward T. Hall – Chronemika ve srovnání kulturních odlišností**

1. CÍL PRÁCE (uved'te, do jaké míry byl naplněn):

Název práce odpovídá jejímu obsahu zčásti – viz níže Obsahové zpracování. Jako cíl práce autorka specifikuje v úvodu „poukázání na konkrétní odlišnosti chování v různých kulturách“, a to speciálně v pojetí chronemiky (pojetí času) a jejích důsledcích v mezikulturní komunikaci. V Závěru pak cílů uvádí více, mj. „vysvětlit komunikaci, poukázat na výhody její znalosti, její použití v praxi a především vymezit jak odlišně se projevuje v různých zemích. Dále... zpracovat chronemiku E.T. Halla, a objasnit jeho terminologii. A v poslední části ... srovnání fiktivní postavy z knihy s odpovídajícím národem a ... [tak zjistit], zda nám literatura podává i informace o samotné kultuře a jejích typických projevech“. [Chyby v čárkách jdou za autorkou- pozn. JM]. Jak vidno, cíle celkem zajímavé, ale těžko realizovatelné jinak než v náčrtech. V tomto smyslu je práce splnila, ale její samotné provedení jako bakalářské kvalifikační práce je maximálně na hranicích přijatelnosti.

2. OBSAHOVÉ ZPRACOVÁNÍ (náročnost, tvůrčí přístup, proporcionalita teoretické a vlastní práce, vhodnost příloh apod.):

Práce vychází z poměrně nevelkého seznamu literatury, z něž zhruba polovinu (osm položek) tvoří literatura ke komunikaci a tématu; a zhruba polovinu (devět položek) knihy oblíbeného spisovatele, s pomocí kterých je tvořeno závěrečné srovnávání – tedy srovnávání s charakteristikami Norů podle dvou cestovních kanceláří, české a britské (netové zdroje). Popravdě bych neměl nic zásadního proti takovéto literatuře, kdyby byla užitá v rámci určitého modelového přístupu. Naproti tomu brát údaje odbornějších i méně odborných prací jako rovnocenné a faktické, jak se zde děje, je sice možná praktické, ale na humanitních oborech ne právě kvalifikační. O teoretičnosti zde nemůže být řeči. Kladem je, že práce využívá i cizojazyčné zdroje; opět je zde ale i slabší stránka - a tou je občas stylistika (a tím někdy smysl) českého překladu. V tématice výkladů podle E.T. Halla (celých 11 stran, od str. 18 do str. 29 práce) se autorka drží převypravování informací a pasáží této jediné předlohy; kladem je, že uvádí, z kterých stran knihy čerpá. (V přechozích pasážích někdy využívá více předloh, někdy též spíše jednu.)

Sama literatura není obsahově náročná a také autorka s ní nepracuje nijak náročně, ale vybírá údaje přímo, jako fakta, která kombinuje do svého textu. Práce tak postrádá odborné hledisko, ale je souborem mnoha informací a z velké části jakousi „skládačkou“ informací. Z toho se asi záměrem vymyká poslední část, směřující k praktickému zhodnocení části získaných poznatků. Autorka však ji napsala opět naivně realisticky, nekriticky. Že příklady nejsou vybrané nahodile, to čtenáři zaručí jen jeho znalost Nesbøa nebo důvěra autorčině sečtěllosti.

3. FORMÁLNÍ ÚPRAVA (jazykový projev, správnost citace a odkazů na literaturu, grafická úprava, přehlednost členění kapitol, kvalita tabulek, grafů a příloh apod.):

Formální úprava práce je členěním a přehledností vyhovující, po jazykové a stylistické stránce však z hlediska studia humanistiky tristní. Stylistika skřípe místy nehezky, zejména při překladech z angličtiny, případně i díky určité jazykové nedbalosti (např. při používání pojmu „kontext“, viz např. na str. 10, 23 aj.; zkratkovitost vyjádření např. na str. 29, 32 a příležitostně jinde). Velmi často jsou v práci chyby v používání velkých či malých písmen v názvech a označeních, zřejmě i rovněž pod vlivem jiného, anglo-saského úzu. Velkým nešvarem je, že autorka při přepisování výkladů z předloh často, zejména ke konci práce, přejímá díky popularizujících příruček, oslovující čtenáře (viz např. str. 24 „vás nechá čekat...“, „pokud jste vy... budete“; dále „si představte Africký trh“; na str. 29 „představte si loď“ - atd.) a případně jej také „beroucí kolem ramen“ – (str. 28: „jsou lidé, se kterými jsme vždy v synchronizaci“). V práci je mnoho generalizací (viz níže v připomínkách), ale to už je zase spíše obsahový problém, i když formálně to v kvalifikační práci také působí nepatříčně. Pochopitelně jsou v práci i problémy s čárkami ve větách, ne však tolik, jako s velkými písmeny. Občas nesprávné slovo – viz např. „typickost“ na str. 30. Podrobný výčet všech formálních chyb by zabral dost času, pro informaci ale stačí prací i jen krátce listovat.

4. STRUČNÝ KOMENTÁŘ HODNOTITELE (celkový dojem z práce, silné a slabé stránky, originalita myšlenek apod.):

Práce je mi sympatická svým praktickým zaměřením a také jako určitý náčrt dílčí problematiky praktické komunikace mezi různými národy (a, mělo by být, případně i skupinami uvnitř národů, kultur, etnik). Jako kvalifikační práce oborového studia humanistiky je však slabá, ba nedostatečná. Zdá se mi přímo „spíchnutá“ narychlo či odbytě; sice se zájmem, ale i s nouzí. Nejeví **ani známky** pochopení teoretického odstupu a kritické práce se zdroji – informace prostě „šťastně“ přebírá a opakuje. A stylisticky neodpovídá žádoucímu textovému výstupu studenta/ky oboru. Za optimální bych určitě pokládal její pečlivější přepracování, zohledňující jak kritický přístup, tak zlepšení formulací a jazykové stránky.

V neposlední řadě bych chtěl autorku upozornit, že zpracovávané aspekty problémů komunikace mezi „kulturami či národy“ jsou jen výsekem, zřejmě behaviorálně pojatým, širšího pole problematiky a že by to měla vědět či si uvědomovat - a v práci zapracovat do kritičtější formy výkladu.

5. OTÁZKY A PŘIPOMÍNKY DOPORUČENÉ K BLIŽŠÍMU VYSVĚTLENÍ PŘI OBHAJOBĚ (jedna až tři):

Kromě uvedených připomínek zde chci poukázat na to, že autorka často přejímá z (ne-odborné) literatury různé generalizace, hraničící s „kulturními stereotypy“ – zvláště viditelně viz např. na str. 24-26, skoro hrozně na str. 28, kde je také vše vykládáno nekriticky formou „faktů“; to je asi přípustné v cestovní příručce, ale v odbornější nebo kvalifikační práci to musí být **alespoň formulováno** s kritickým povědomím a odstupem, lépe i tak mentálně zpracováno. A záměr odlišit kulturní stereotypy (zmíněný v Úvodu práce) také určitě nebyl naplněn.

Jste si aspoň vědoma, že není Čech jako Čech??? Můžete uvést příklady, v čem snad jsme jako obyvatelé Česka krajově stejní?

6. NAVRHOVANÁ ZNÁMKA (výborně, velmi dobře, dobře, nevyhověl):

Jsem spíše pro „**nevyhověla**“ a přepracování práce. Při mimořádně dobrém průběhu obhajoby je ale snad možno hodnotit „dobře“, práce však nebude chloubou pracoviště.

Datum: 23.5.2017

Podpis

